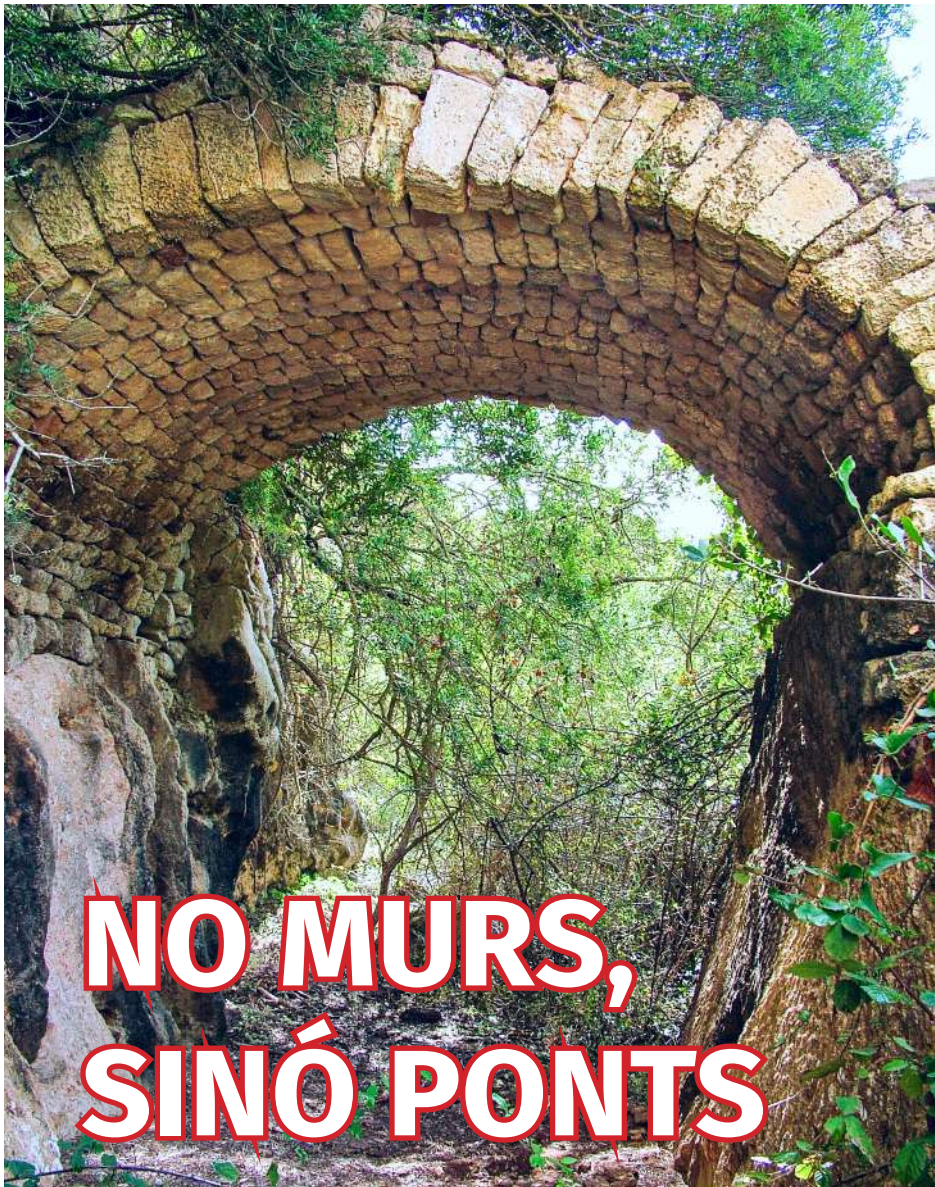

vida dels equips

de la mare de déu de menorca - 12/2016/n. 53

SUMARI:

Editorial: “No hi ha res dins sa nevera”	pàg. 3
Final de curs maig 2016	pàg. 4-5
Inici de curs 2016/2017	pàg. 6-7
Relleu responsables sector B	pàg. 8-9
Espai del consiliari	pàg. 10
Col.laboracions	
“Bisbe Francesc Conesa”	pàg. 11
Recomanam “Fàtima 2018”	pàg. 12

AGENDA

17-02-2017 – Trobada amb noves parelles
(seminari Ciutadella)
24-25-26/2017 – Exercicis espirituals
28-05-2017 – Jornada de fi de curs

Han estat cridats a la casa del pare

***Maria Llabrés Mateu** dia 2-2-2016
Mare d'Antònia Carbonell Llabrés (C15)

Isabel Febrer Bagur dia 17-10-2016
Mare de Rosa Pons Febrer (F11)

* L'EDIP demanam disculpes per no haver inclòs aquesta defunció a l'anterior revista.

Enviau les vostres col·laboracions a:
vidaemd@hotmail.com

NO HI HA RES DINS SA NEVERA...?

Fa poc un company ens contava una feta que li va passar a ca seva. Deia:

*“S’altre dia, vaig anar a fer una compra en es “súper”, em vaig gastar uns 80 €; va arribar sa filla, va obrir sa nevera cercant... no sé què, i em diu amb un to de veu un poc més fort de lo normal... “hooo!! **no hi ha res dins sa nevera”...**” Dins jo vaig pensar: acab de col·locar-hi una compra, i no hi ha res?”*

Què esteim fent malament?

Possiblement, la reacció de la filla del meu amic ens és familiar a tots, i ens hauria de fer reflexionar davant un drama com el que estan vivint milers, milions de persones en haver d'emigrar a uns altres països cercant una vida digna, i davant totes les tragèdies que envolten aquest fet, com haver de recórrer milers de kilòmetres travessant diferents països, molts d'ells en guerra, passant gana, fred, calor, set, humiliacions, agressions i, en molts dels casos, violacions; i a més haver de pagar a les màfies que normalment deixen les famílies endeutades per anys. I tot açò, si no moren en l'intent.

Idò nosaltres, bona gent, sensibles al patiment humà i acomodats cristians, davant aquest fet... Què hi feim?... **Però, que hi podem fer nosaltres?** La resposta no és senzilla perquè estarem tots d'acord que l'ideal seria que

aquests països d'on s'emigra poguessin oferir prou qualitat de vida perquè la gent no hagués de fugir o morir, i que si han de sortir del seu país sigui per voluntat i no per necessitat ... i açò no és senzill.

És clar que necessiten ajuda...

Ara ja i amb urgència i, dins les nostres possibilitats els hi hem de donar.

També hem de ser conscients de tot el nostre benestar, i agraits per lo que tenim i com vivim, ja que més prest que més tard açò farà moure consciències, per tant ajudarà a canviar la nostra resposta davant aquest drama que en deim immigració, i que segurament hauríem d'anomenar una indiferència, injustícia...

Per tant, ser conscients i educar per tenir present els qui pateixen, i compartir amb els qui de ver podrien dir... “No hi ha res dins sa nevera”.

ÉS VIU EL SEU RECORD

A hores d'ara tothom pot recordar la sorpresa causada per la mort inesperada del nostre estimat prevere Rafel Portella Moll: el dilluns de matí, 19 de setembre, l'absència del recent estrenat rector de St. Cristòfol des Migjorn va alertar els fidels de la parròquia. El seu cos sense vida era trobat a la rectoria: sembla que havia mort el dia anterior a causa d'un infart.

Les mostres d'estima cap a aquest prevere han estas moltes degut a les diverses tasques pastorals a les quals ell s'havia dedicat durant els 24 anys de servei a la comunitat cristiana.

En Rafel Portella va formar part de la vida dels equips, el vam tenir aprop nostre com a consiliari en el nostre camí en la formació, i con-

seller espiritual al sevei dels equips. Ell ja no hi és, però dins nosaltres hi viu el seu record i resonen aquestes paraules que un dia ens va dedicar.

L'amor mai no pot esser retallat, com tampoc el perdò, la solidaritat, el diàleg, ni cap d'aquelles actituds i accions que brollen de l'amor autèntic i les coses essencials. I la Fe ho és per nosaltres!

Sens dubte que la Fe de les nostres famílies, la comunicació entre els esposos i amb els fills, la participació a les comunitats cristianes, es veuran enriquits si cadascú és més capaç de donar-se a si mateix i de donar als altres raó de la pròpia FE.

Els equips de la Mare de Déu tenim un pes, una valoració, i una responsabilitat dins l' Església de Menorca de la que n'hem de ser concients. Som ses famílies que posen cara jove a les parròquies envellides, no ho podem fer de qualsevol manera, ens hi va el present i el futur de l' Església que estimam.

"Rafel Portella" (vida dels equips / setembre 2012 – núm 42)

"Donem vida a aquestes paraules i farem viu el seu record"

hortació apostòlica del Papa Francesc “Amoris laetitia” que afronta els reptes pastorals en la família en la nova evangelització. Tot i ser conscient que la realitat avui dia dins els matrimonis i les famílies és moltes vegades complexa i difícil, Mn. Manel ens anima a descobrir, acollir i discernir, a la llum de l’evangeli, el dinamisme i l’alegria de l’amor conjugal. Remarca la importància que té dins el matrimoni reelegir-se de nou cada dia i que sempre ho paga la pena lluitar per l’amor. Acabada la seva exposició ens convida a posar en comú els

nostres dubtes i reflexions.

El capvespre, i després de compartir taula, acabam aquesta jornada amb la celebració de l’eucaristia, moment de comunió i connexió més profunda amb Déu; després de l’homilia té lloc el relleu de responsables del sector B: Joan i Mercè deixen el seu càrrec donant les gràcies per tot allò que els ha aportat i enriqueït aquesta experiència, i donen pas al matrimoni format per Tolo i Joana, els quals comparteixen amb nosaltres també els seus desitjos d’empendre aquesta tasca amb il·lusió.

En Joan i na Mercè passant el relleu a nen Tolo i na Joana.

I l'Esperit ho ha tornat a fer...

Aquest mes d'octubre se'ns ha encomanat la responsabilitat del sector B de Menorca.

Quan en Joan i na Mercè van venir a ca nostra per demanar-nos si volíem agafar aquesta responsabilitat ens van sorgir tota classe de dubtes i preguntes: Perquè nosaltres?, Seríem capaços d'estar a l'altura? Tendríem temps per dedicar-nos a aquesta tasca?

Teníem clar que, si volíem viure el nostre matrimoni cristià in-

////////////////////
“..agafar aquesta responsabilitat amb il·lusió i ganes”

tegrats en els EMD de manera coherent, la nostra resposta havia de ser SI. Però, per moments, les pors i la veça podien més.

Després de reflexionar-ho en parella, ens va venir a la memòria la paràbola dels Talents (Mt 25, 14-30) i vam tenir clar que l'Esperit Sant ens ho havia tornat a fer: Havia posat davant nostre l'oportunitat de fer un servei a la Comunitat Cristiana, aquesta vegada ens encarregava d'estendre l'alegria de

COMPANYS DE RUTA

El passat 26 de novembre ens reuníem a la rectoria des Castell la majoria de consiliaris dels EMD de Menorca amb els nous responsables del moviment a Catalunya-Menorca, Agustín i Victòria, i el nou consiliari Mn. Josep Serra, a més dels responsables diocesans. Mn. Josep, als EMD de Catalunya des fa 17 anys, ens va parlar de la missió del consiliari en els equips de matrimonis.

El consiliari no ha de dirigir l'equip sinó ser-hi com un més: que es ben prepara la reunió, resa i reflexiona amb els companys, comparteix amb ells la fe, la vida i l'amistat; és a dir, fa seu el mètode del moviment. Així els sacraments del matrimoni i de l'orde es complementen i s'enriquesquin mútuament. Els matrimonis no són cristians de 2ª sinó companys de ruta amb els consiliaris amb qui comparteixen un mateix sacerdoci comú.

El servei propi del consiliari es pot concretar en aquests 10 punts sintetitzats així:

1. interessar-se per tots els membres de l'equip, amb les seves penes i alegries;
2. deixar-se ajudar en allò en què els laics estan més ben preparats;
3. valorar cada família com una cèl·lula de l'Església, i l'equip com a vitalit-

- zador de la comunitat;
4. fer present Jesucrist com a cap i enviat de Déu Pare, no en poder o superioritat sinó en servei;
5. ser ministre de comunió en el matrimoni, l'equip, l'església, el món, fomentant una unitat que no es confongui amb uniformitat. Açò implica participar en la posada en comú i ajudar a descobrir Déu en la vida quotidiana;
6. ser ministre de la Paraula de Déu i de les paraules de tots i per a tots i totes;
7. ser, amb els companys, factor de transformació de la parella i de l'equip;
8. obrir l'equip a l'Església local i orientar-lo de cara a la seva missió en el món;
9. tenir cura de l'acolliment a cada casa i contribuir a fer de la vida una eucaristia;
10. vetlar perquè les tasques organitzatives no acaparin l'espai dedicat a les persones en la vivència de la fe. Bon recordatori. Bon programa.

Joan Febrer (consiliari)

PRIORITATS EN LA PASTORAL FAMILIAR

El Bisbe electe FRANCESC

Mn. Francesc Conesa Ferrer ha estat nomenat pel Papa pastor per a la nostra diòcesi. El 7 de gener de 2017, si Déu vol, serà consagrat bisbe a la Catedral de Menorca i, des d'aquell moment, començarà el seu servei entre nosaltres.

Li vam fer arribar una pregunta sobre les seves prioritats en la pastoral familiar. Tot d'una em va contestar que primer de tot vol conèixer la realitat eclesial d'aquí (grups, agents de pastoral, mitjans...) així com la nostra societat i

les seves necessitats.

De tota manera ens avançà algunes idees que considera importants:

- la pastoral pre-matrimonial: tant els cursets com els equips de parelles cristianes que es preparen juntes per al sagrament;
- la difusió entre el poble de Déu de la doctrina sobre la família continguda en l'exhortació «Amoris laetitia»;
- recolzar els grups de matrimonis o escoles de pares on les famílies trobin suport

per viure el seu matrimoni.

El bisbe electe veu l'objectiu pastoral d'enguany de «valorar, sostenir i encoratjar les famílies» com una bona oportunitat per oferir a la nostra societat l'ideal de la família cristiana com un estímul per a viure i donar valor al do del matrimoni i la família.

És una
publicació dels

